

(א) סנהדרין ע"ג: (ב) וְלִקְנוֹת מוֹ, (ג) הַרְוִיתָ יְיָ, (ד) וְדָרְסוּ בְּכַף, (ה) מִי כִי־יָ, (ו) וְיָשַׁע מִסֹּף יִצְמוֹת נַעַ. ד"ה והל',

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דחידוש הוא וכו' דאשתני גופא דאי זנאי: (ב) ד"ה דהא נכנסה וכו' בחנק כו' כלומר ומע: (ג) ד"ה ודלמא וכו' שחידשה תורה (באשתני דינא חדימ) תל"מ וכו' כ"ה בלא אישתני גופא חדימ:

מוסף רש"י

סרחה. נערה המאורסה צימי נערות, ולבסוף בגרה. משעמדה צדן, תרון בחנק. כתיבא דהשתא (סנהדרין ע"ג). הרי הן בהדידות. דכנן כתר טהא אולי (הוריות י'). אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים, דר"ש טהא וידיעה צי (ע"ס).

נערה שנתפתחה פרק רביעי כתובות

מה.

עין משפט
גר מצוה

בה א מיי פ"ג מהל' נערה בתולה הל' א סמוך עשין נה: בו ב מיי שם ופ"ג מהל' איסורי ביאה הלכה י סמוך ע"ס: בו ג מיי פ"ג מהל' איסורי ביאה הל' ח: בה ד מיי פ"ג מהל' שגגות הל' י:

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. נראה דמתחלה מקשה ממוציא שם רע משום דס"ד דהש"ס דמסברא אמרינן ציה דמידון בסקילה ולא אמרינן הואיל ואשתני גופא אישתני קטלא הילכך מקשה דגזי נערה המאורסה נמי לית לן למימר

דאשתני קטלא ומשני רבא שאני מוציא שם רע דחידוש הוא ולא מסברא אמרינן ציה הכי אלא משום דאשכחן דחדימ ציה רחמנא כי האי גוונא דלא אמרינן הואיל ואשתני דינא אישתני קטלא והא דנקטו נכנסה לחופה ולא נבעלה לאו דווקא אלא הכי נמי דהוה מצי למנקט ונבעלה למאן דמוקי מוציא שם רע דווקא בבעל כ"ן אלא נקט למאן דמוקי אע"ג דלא בעלן ולפי זה לא גרסינן בעלמא דאי גרסינן נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא בחנק משמע דהכא במוציא שם רע חייב סקילה אפילו וזינתה אחר חופה והא לימא דזינתה אחר חופה אפילו במוציא שם רע בחנק ולפי זה הא דקתני לעיל צאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אציה בסקילה לריך לדחוק לרבא דאיירי במוציא שם רע דאי לא הויתא שם רע חייב אישתני קטלא וצדן דהוה ליה לאסקוקי לעיל בזהיא צרייתא צאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אציה ולא הויתא ש"ר בחנק דהשתא הוה מפליג צדידה ולא ה"ל למנקט בסיפא סרחה ולצסוף בגרה אלא משום דיעקר צרייתא תתא לאשתמועין דיני פתח צית אכז וכיון דקאי משום מניעתא צנערה המאורסה צצאו לה עדים צבית אציה מסיק נמי סרחה ולצסוף בגרה צבית אציה צמה שעומד צו השתא (א) ויהא דקאמר ואילו מוציא ש"ר אע"ג דהכל איירי במוציא ש"ר ה"פ ואילו מוציא ש"ר על הארסין דאיירי ציה קרא הוי בסקילה אצל ק"ק דמי בשמעין (לקמן מו.) לא אמר לעדים צואו והעדויו וכן מעדין מאליהן היא חומיה מקדימין לצית הסקילה אלמא אפי' צלא הוצאת ש"ר לא אמרינן הואיל ואשתני דינא אישתני קטלא ומיהו י"ל דאע"ג דלא אמר לעדים הרי הוציא ש"ר וחדתי ציה רחמנא ורבינו שמואל מפרש שאני מוציא שם רע דחידוש הוא שדרי נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא צלא הוצאת שם רע וזינתה אחר חופה בחנק ואילו מוציא שם רע כי האי גוונא שזינתה אחר נישואין בסקילה דהכי משתמע קראי דכתיב ואם אמת היה כו' ולא נמלאו בתולים לנערה וסקילה משמע דכל ענין שלא נמלאו לה בתולים הויתא בסקילה ואפילו וזינתה תחתיו ואע"ג דכתיב אל פתח צית אציה וזינתה תחתיו אין כאן פתח צית אציה היינו משום דלא שייך לומר ראו גידולים שגידלתם והוי כמו י"ש לה אכז ואין לה פתח צית אכז או אין לה אכז דהויתא בסקילה אע"ג דליכא פתח צית אציה והיינו חידוש דבעלמא צלא הוצאת שם רע וזינתה אחר חופה בחנק כדדרשינן לקמן מאורסה ולא נשואה שנכנסה לחופה ולא נבעלה ובמוציא ש"ר בסקילה והשתא אמי נמי שפיר הא דלא נקט בצרייתא צאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אציה צלא הוצאת שם רע מידון בחנק דהא מודה רבא דלא אמרינן הואיל ואשתני דינא אישתני קטלא אצל קשה לרבינו יצחק לפירוש זה דהא לקמן (דף מ"ח) דרשינן לזנות צית אציה פרט שמסר האכז לשלוחי הבעל וכל שכן היכא שנכנסה לחופה וההוא קרא דלזנות צית אציה במוציא ש"ר בדיא כתיב: **דלמא בי חרית רחמנא היכא דלא אישתני גופא.** ואע"ג דלעיל צאלו נערות (דף נ"ח) קרי לבעולה אישתני גופא הכא לא חשיב אישתני גופא אפילו למאן דלא מחייב במוציא שם רע אלא בבעל דהא כבר היתה בעולה מן הנואף וצבעילה דנואף לא חשיב לה שניו הגוף דלא מייירי הכא אלא בשניו הגוף אחר העצירה: **תנאי היא דתנאי ב'.** וא"ת והא הכא ליכא אלא שניו דינא והכי מיייתי לאשתני גופא דלעיל ויש לומר דלא מפליג לעיל צין אישתני גופא לאשתני דינא אלא לרבא דאמר מוציא שם רע חידוש הוא הילכך פריך ליה כיון דאמרת דחידוש הוא ואיהא סברא אס כן יש לנו להעמיד בפחות שוכל דהיינו לא אישתני גופא אלא לרבא דאמר רבא דאשתני דינא לאשתני גופא היכא שפיר תנאי היא אי נמי יש לומר דלא מיייתי אלא מדכ"י שמעון דכיון דסבר הואיל ואשתני דינא אשתני גופא ואינו חושש אלא להציא מנא דסבר כצרייתא דשילא דלא משביעין לה מקמי אידך צרייתא משום דצרייתא דשילא לא מיתניא צי רבי חייא ורבי אשעיא אצל לאידך צרייתא לא מיייתי שום ראייה מדרבנן דרבי שמעון ודעד דהא במסקנא משביעין לה היא דשילא: אימור

סוקלין אותה על פתח בית אביה כלומר ראו גידולים שגידלתם באו לה עדים בבית אביה שזינתה בבית אביה סוקלין אותה על פתח שער העיר (ב) סרחה ולבסוף בגרה תידון בחנק למימרא דכל היכא דאישתני גופא אישתני קטלא ורמינהי "נערה המאורסה שזינתה ומשבגרה הוציא עליה שם רע הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלע היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה היא וזוממיה ס"ד באלא או היא או וזוממיה מקדימין לבית הסקילה אמר רבא מוציא שם רע קאמרת **ישאני מוציא שם רע דחידוש הוא דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא דלמא כי חרית רחמנא היכא דלא אישתני גופא אבל היכא דאישתני גופא לא חרית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן בהדידות עד שלא נתמנו ונתמנו הרי הן עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים אימור**

עדים צבית אציה. קודם שנשאת: **סוקלין אותה על שער העיר.** דכתיב כי יהיה נערה בתולה מאורסה וגו' והואלמא את שניהם אל שער העיר והיא: **תידון בחנק.** כי הכי דלילו זנאי השתא לאו סקילה איכא אלא חנק דכי כתיב סקילה צזינתה נערה כתיב שנאמר כי יהיה נערה בתולה וגו' השתא נמי בחנק דכיון דאשתני גופא צין חטא להעמדה צדן אשתני קטלא לכדשאת: **הוציא עליה שם רע.** שנכנסה משבגרה ולא מצא לה בתולים וצא לז"ד: **הוא אינו לוקה.** אס כיחש: **ואינו נותן מאה סלע.** דכי כתיב ויסרו אותם מלקות ועשו אותם ממון צנערה כתיב וזה עקימת שפתיו גורמין לו ליענש כדמתוך לקמן ועקימת שפתיו צצוגרת הואי: **היא.** אס אמת היה: **וזוממיה.** עדים אס מעידים על זנותה ונמלאו וזוממין: **מקדימין לצית הסקילה.** כלומר ישכימו צבקר לס כי אין להם נס והמלטה מן המיתה הזאת: **היא וזוממיה ס"ד.** אס אמת היה אין שקר: **אלא או היא.** אס אמת: **או וזוממיה.** אס שקר: **לצית הסקילה.** אלמא אע"ג דאשתני גופא ואילו זנאי השתא צת חנק היא לא

אמרינן אישתני קטלא: **מוציא שם רע קאמרת.** לאומיזי אסרחה ולצסוף בגרה דמי תנא דאיירי צצאו לה עדים צבית אציה: **שאני.** מיתה הבאה על ידי הוצאת שם רע דבעל משנשאת: **דחידוש הוא.** ולא אמרינן צה דמשום דאשתני (ב) דינא דאי זנאי השתא צת חנק היא נימא אישתני קטלא דהך דזנאי צנערות: **דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק כו'.** (ג) ותעד דהא צלא בגרה נמי [צלא] הוצאת שם רע ואפי' צנערות אשתני דינא הוא דלילו זנאי השתא חנק הוא דליכא הואיל ונכנסה לחופה אע"פ שלא נבעלה כדמיא [לקמן] (דף מ"ח): **נערה ולא צוגרת בתולה ולא בעולה מאורסה ולא נשואה מאי לא נימא נשואה ממש היינו ולא בעולה אלא לאו נכנסה לחופה ולא נבעלה אלמא אילו זנאי השתא צת חנק היא: ואילו מוציא שם רע.** עליה השתא וזנאי קודם כניסה לחופה בסקילה אלמא בוצאת שם רע לא אמרינן דמשום דאשתני דינא אילו זנאי השתא לישתני קטלא הצא ע"י זנות דמעיקרא והילכך כי בגרה נמי וניקט לא אמרינן במוציא שם רע דמשום דאשתני דינא דהשתא אישתני קטלא דמעיקרא: **ודלמא כי חדימ.** כלומר לא ראייה דמיייתין מסתם מוציא ש"ר לכאן לאו ראייה היא לכאן דהתם הוא דאף על גב דאשתני דינא דלילו זנאי השתא לא אישתני קטלא דהא דזנאי מעיקרא משום דלא אישתני גופא הוא וחידוש שחידשה תורה (א) באשתני דינא חדימ באשתני גופא לא חדימ אצל בגרה אישתני גופא היא וצי צצאו לה עדים צבית אציה אית לן למימר סרחה ולצסוף בגרה בחנק במוציא שם רע נמי משבגרה הוה ליה למיתני חנק: **אלא אמר רב נחמן בר יצחק.** הא דמיני שילא תידון בחנק הואיל ואשתני גופא אישתני קטלא ותניא אחריתא בסקילה ואע"ג דאשתני גופא לא אישתני קטלא תנאי היא: **אישתני ולא אישתני.** אי אמרינן אישתני קטלא או לא אישתני קטלא תנאי היא: **חטאו עד שלא נסמנו.** נשיא ומשוח שאין קרבנס כול יחיד שהנשיא מציא שער ומשוח מציא פר: **הרי הן כהדיעות.** כצנעה ושעירה שאע"פ שנשתנה גופם לא נשתנה קרבנס: **אם נודע להם עד שלא נסמנו.** דהוה ליה ידיעה וחטאה צחד גופא חייצין כהדיעות: **משנסמנו.** דהוה ליה חטאה צשעת קרבן יחיד וידיעה צשעת קרבן נשיא: **פטורין.** לגמרי. אלמא דמשום דאשתני גופא אישתני קרבן:

צרייתא תתא לאשתמועין דיני פתח צית אכז וכיון דקאי משום מניעתא צנערה המאורסה צצאו לה עדים צבית אציה מסיק נמי סרחה ולצסוף בגרה צבית אציה צמה שעומד צו השתא (א) ויהא דקאמר ואילו מוציא ש"ר אע"ג דהכל איירי במוציא ש"ר ה"פ ואילו מוציא ש"ר על הארסין דאיירי ציה קרא הוי בסקילה אצל ק"ק דמי בשמעין (לקמן מו.) לא אמר לעדים צואו והעדויו וכן מעדין מאליהן היא חומיה מקדימין לצית הסקילה אלמא אפי' צלא הוצאת ש"ר לא אמרינן הואיל ואשתני דינא אישתני קטלא ומיהו י"ל דאע"ג דלא אמר לעדים הרי הוציא ש"ר וחדתי ציה רחמנא ורבינו שמואל מפרש שאני מוציא שם רע דחידוש הוא שדרי נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא צלא הוצאת שם רע וזינתה אחר חופה בחנק ואילו מוציא שם רע כי האי גוונא שזינתה אחר נישואין בסקילה דהכי משתמע קראי דכתיב ואם אמת היה כו' ולא נמלאו בתולים לנערה וסקילה משמע דכל ענין שלא נמלאו לה בתולים הויתא בסקילה ואפילו וזינתה תחתיו ואע"ג דכתיב אל פתח צית אציה וזינתה תחתיו אין כאן פתח צית אציה היינו משום דלא שייך לומר ראו גידולים שגידלתם והוי כמו י"ש לה אכז ואין לה פתח צית אכז או אין לה אכז דהויתא בסקילה אע"ג דליכא פתח צית אציה והיינו חידוש דבעלמא צלא הוצאת שם רע וזינתה אחר חופה בחנק כדדרשינן לקמן מאורסה ולא נשואה שנכנסה לחופה ולא נבעלה ובמוציא ש"ר בסקילה והשתא אמי נמי שפיר הא דלא נקט בצרייתא צאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אציה צלא הוצאת שם רע מידון בחנק דהא מודה רבא דלא אמרינן הואיל ואשתני דינא אישתני קטלא אצל קשה לרבינו יצחק לפירוש זה דהא לקמן (דף מ"ח) דרשינן לזנות צית אציה פרט שמסר האכז לשלוחי הבעל וכל שכן היכא שנכנסה לחופה וההוא קרא דלזנות צית אציה במוציא ש"ר בדיא כתיב: **דלמא בי חרית רחמנא היכא דלא אישתני גופא.** ואע"ג דלעיל צאלו נערות (דף נ"ח) קרי לבעולה אישתני גופא הכא לא חשיב אישתני גופא אפילו למאן דלא מחייב במוציא שם רע אלא בבעל דהא כבר היתה בעולה מן הנואף וצבעילה דנואף לא חשיב לה שניו הגוף דלא מייירי הכא אלא בשניו הגוף אחר העצירה: **תנאי היא דתנאי ב'.** וא"ת והא הכא ליכא אלא שניו דינא והכי מיייתי לאשתני גופא דלעיל ויש לומר דלא מפליג לעיל צין אישתני גופא לאשתני דינא אלא לרבא דאמר מוציא שם רע חידוש הוא הילכך פריך ליה כיון דאמרת דחידוש הוא ואיהא סברא אס כן יש לנו להעמיד בפחות שוכל דהיינו לא אישתני גופא אלא לרבא דאמר רבא דאשתני דינא לאשתני גופא היכא שפיר תנאי היא אי נמי יש לומר דלא מיייתי אלא מדכ"י שמעון דכיון דסבר הואיל ואשתני דינא אשתני גופא ואינו חושש אלא להציא מנא דסבר כצרייתא דשילא דלא משביעין לה מקמי אידך צרייתא משום דצרייתא דשילא לא מיתניא צי רבי חייא ורבי אשעיא אצל לאידך צרייתא לא מיייתי שום ראייה מדרבנן דרבי שמעון ודעד דהא במסקנא משביעין לה היא דשילא: אימור

